

ծանօթ երկու ճիւղերու բաժնուած են, ինչպէս որ պիտի տեսնենք: Սմբատեան ճիւղէն զատ կար նաև Ստեփաննոսեան ճիւղ մը, որուն մասին իր կարգին:

Ստեփաննոսեան և Սմբատեան ճիւղերը արեւակցական կապէ գատ ունէին և իւր-նամիական կապ: Ասիկա ալ պիտի յիշենք իր կարգին երբ Ստեփաննոսեան ճիւղին մասին խօսինք:

Ուրեմն Սահլ Սմբատեանի չօր անունը ծանօթ չէ⁽¹²⁾: Մեղի ծանօթ է Սահլի մեծ չօր անունը՝ Սմբատ Հայոց իշխան, մեծած 725ին, կամ գուցէ աւելի ճիշտ՝ Սահլի չօր մեծ հայրն էր այս Սմբատը:

Մենք վերը տեսանք որ Սահլ Սմբատեան Եռանշահի 821ին պարտութեան մատնեց Պարտաւայ արք ընտիրք ի Տանկաց, զորս նոյնացուցի Բարակի հետեւորդներուն մէկ խումբին հետ: Մեծիրանց և Ծաբէոյ սահմաններուն մէջ Ծիկաքար բերդին վրայ կը յարձակին այս ասպատակները: Հոս էր որ Սահլի կինը, նորածին զուակը, և կնոջ վանական եղբայրը կը գտնուէին, ինչպէս որ տեսանք վերը: Սահլի կնոջ և նորածին զուակին անունները անծանօթ կը մնան մեղի, սակայն յետոյ պիտի տեսնենք որ Սահլի տղոցմէն մին կը կոչուէր Ատրնեբեհ: Ոչ ալ ծանօթ է Սահլի կնոջ վանական եղբոր անունը, որ քաջութեամբ բերդէն դուրս խուսեց և նիզակահար բրու բերդը պաշարող ասպատակներուն հրամանատարը: Տեսանք նաև որ պաշարման յաջորդ առաւօտ Սահլ հասաւ իր պաշարուած բերդը և ցրուեց ասպատակները:

Մեծիրանց կամ Մեծարունիք (Մեծկուտնիք, Մեծունիք, Միւսհարանդ) գաւառ մըն է, մաս Արցախու և Աղուանից: Կը

(12) Աղբօյաճեան կը գրէ. Ատրնեբեհ «Թոն էր Աղուանից Եռանշահի Սմբատ իշխանին և որդին Սմբատի՝ Յովհաննէս և Սահլ որդիներէն վերջինին» (Պատմական Հայաստանի սահմանները, էջ 171-2): Աղբօյաճեան աղբիւր ունի նշանակած Կաղանկատուացի, Բ. էջ 69: Սակայն այդ պատմիչին բով նման վկայութիւն չկրցայ գտնել:

յիշուի Մեծիրանից Կաղանկատու մը, և Սաչենոյ մէջ նշանաւոր վանք մըն է Մեծիրանից վանքը: Մեծիրանից գաւառի սահմանները այն տեսն գուցէ կը հասնէին Արցախի Հարանդ գաւառը, մինչև Ամարտի քովերը (Մուղանի գաւառ), ուր Բարակ իրեն ապաստանարան ընտրեց երբեմն:

Թովմա Արծրունի կը վկայէ որ «Սահլ Սմբատայ որդի, Ծաբէոյ տէր» (էջ 310) էր: Ծաբէ (Շէքի) բուն Աղուանից հին մէկ գաւառն էր, որուն տէր էր Սահլ Սմբատեան: Ծաբէ գուցէ միացած էր Մեծիրանց կամ խիստ մօտ էր: Ծաբէոյ և Մեծիրանց սահմաններուն վրայ ըլլալու էր Ծիկաքար, որ մեր արդի աշխարհագրական տեղագրական գործերուն մէջ անծանօթ կը մնայ: Ըստ իս Ծիկաքարի բերդը ըլլալու է Ծաբէոյ երկու մղոն հեռու գտնուող ամբուրթեան մը աւերակները, զոր տեղացիք Գրգըլնա (Ծիկաոյոյն) կը կոչեն: Բերդատեղոյն աւերակները կ'ընդունեն և կ'արժէր որ հոն պեղումներ կատարուէին մեր պատմութեան այս էջը աւելի լուսաւորուելու համար:

Անանուն Արարական ժամանակադրական հատակոտոր մը կը վկայէ որ Սահլ որդին էր Ստեփաննոսի քրոջ: Ստեփաննոս՝ Եռանշահիներու միւս ճիւղէն էր: Սահլի ծննդեան թուականը ծանօթ չէ: Գիտենք թէ ողջ էր 852ին, և եթէ մեռաւ՝ բնական չէր իր մահուան պատճառը, քանի որ 852ին Բուզան ուրիշ հայ իշխաններու հետ Սամարայ արքայից զինքը: Գիտենք նաև որ 821ին արդէն քաջակորով ասպետ մըն էր, ամուսնացած և նորածին զուակի մըն ալ տէր: Գուցէ կարելի է զինքը 790ական թիւերուն ծնած նկատել:

821էն վերջ զարձեալ կը դժուարանանք հետեւելու Սահլի վեանքին: Մակդիտի Արար պատմիչը կը վկայէ որ «Սահլ կալա-